Ч. 29. Пятниця 7 (20) лютого 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Войсковий закон в угорскім соймі. — Російскі голоси про положенє на Балкані.)

На вчерашнім засіданю палати послів поставив між иншими пос. Мерунович інтерпеляцию до предсідателя зелізничої комісиї, длячого внесене Кола польского о удержане північної зелізници, передане ще в падолисті 1901 тій комісиї, не прийшло досп під наради комісиї. Бесідник підніс вагу тої справи для Галичини і взагалі для економічних інтересів держави і заявив, що колиб предсідатель відкладав і дальше наради над внесенем, то він буде мусів назвати таке поведене неагідним з інтересами держави. — З черги приступила палата до наради над войсковим законом. Промавляло кількох бесідників. Посли Гломбіньский і Пастор з Кола польского а др. Люеґер в імени антисемітів заявили ся за законом, Італіянець Кончі і Молодочех Удржаль против. Засіданє скінчило ся по 5 годині по полудни; слідуюче відбуває ся нині.

В угорскім соймі, підчас дальшої дискусиї над войсковим законом, полемізував міністер гонведів бар. Феєрварі з речниками опозициї, та відтак серед змагаючих ся перериваньопозициї вказав на потребу підвисшеня континґенту рекрутів. Се підвисшене потягне за собою кошт 7 міліонів корон, але без підвисшеня податків. Дальше навів бесідник статистичні дати. Виказав, що контингент рекрута у Франциї виносить 6 на 1.000 мешканців, в Німеччині 4·8, з Італії 3, в Росиї 2·5, в Австро-Угорщині 126.000 с. є. 2·7 на 1.000 мешканців. Отже Австро-Угорщина зараз по Росиї виказує найменший процент. Мировий стан армії виносить у Франциї 565.000 вояків, т. є. 14 на 1000 мешканців, в Німеччині 576.000 т є. 10, в Росиї 1,190.000 с. є. 9, в Італії 265.000 с. є. 8, в Австриї 347.000 с є. 7·8, а по підвисшеню контингенту рекрута буде виносити 9 на тисяч.

Що-до орґанізациї македоньских ватаг, пишуть до „Нов. Времени" з Софиї, що осередок орґанізациї є в Македониї, а не в Болгариї. Ціла Македонія, виимивши сербске пограниче, поділена на малі округи, а в кождім з них веде революцийну роботу одна або дві ватаги. По більшій части належать до тих революцийних ватаг Болгаря. Ватажками бувають майже самі македоньскі учителі, політично вже скомпромітовані. Малі ті ватаги суть ядрами, з котрих мають творити ся більші відділи. В часі спокою мають они піддержувати революцийного духа серед населення, мстити ся за кривди і насильства, смертию карати шпіонів і лютих урядників, спроваджувати оружиє і т. п. Скоро западе вечер, устає в Македониї панованє турецке, а на єго місце стає власть зорґанізованих тайних ватаг. На ніч замикають ся Турки і навіть малі відділи турецкого війска в своїх домах і стражницях. Навіть на границиі, де в день сторожать більші відділи войска, криють ся они на ніч; длятого ворохобникам дуже легко приходить ся перевозити через границю оружиє. В день криють ся революцийні ватаги цілком безпечно по горах і стріляють з своїх засідів на Турків. Про всяку небезпечність остерігають їх умовлені знаки. Службу сторожи і чатів повнять жінки, що находять ся при кождій ватазі. Населене держить з ватагами почасти по добрій волі, почасти зі страху; навіть з усякими спорами удають ся люди перед суд ватаг. На чолі орґанізациї стоїть головний комітет, котрого осідок держить ся в тайні; він судить також непослух і зраду. В остатних роках викснано в Македониї сотки таємних убийств з приказу головного комітету, по більшій части на підозріних Болгарах. Але ті кари спадають на засуджених не наагло, тільки аж за попереднім упімненем. — Очевидно, що той опис македоньских відносин дуже прикрашений в користь ворохобників, бо після инших вістий такої сильної орґанізациї в Македониї поки-що нема. — Инша російска часопись „Свет" так пише про положенє на Балкані: Відповідь на питанє, чи македоньска справа полагодить ся війною, чи мирово, зависить від того, чи султан і єго правительство мають дійстно щирий намір завести доконечні реформи. На жаль вісти, які надходять рівно-

---

СТРІЛЕЦЬ.

(З російского — Антона Чехова.)

Парне, спокійне, без вітру пополудне. На небі не видко ні хмарки.... Випалена сонцем трава виглядає сумно і безнадійно, бо хочби й упав дощ, то сего літа она вже не зазеленіє.... Ліс стоїть мовчаливий, непорушний, здає ся, немов би він глядів своїми вершками десь далеко, немов би ждав на яку пригоду....

Вздовж луки дорогою іде ліниво і поволи високий, вувкоплечий мужчина.... Має може до 40 літ і одітий в червону сорочку, темні, тісно приставаючі штани і високі чоботи. Поволи, вигідно ступає дорогою. По правій стороні зеленіє зруб, по лівій простягає ся як оком сягнути золоте море дозріваючого збіжа.... Стрілець червоний на лици і спочений. На хорошій, з ясними кучерами голові чепурно сидить біла джокейска шапка, імовірно дарунок щедрого пана. Через плече висить мисливска торба, в котрій лежить застрілений тетерев. В руках держить стрільбу з натягненими курками, очи уперто дивлять ся на старого, худого мисливского пса, що біжить поперед него і саме обнюхує корч.. Довкола тихо, не чути ні найменшого шелесту.... Всьо, що живе, немов замерло від страшної спеки.

— Єґор Власич! — чує нараз стрілець лагідний голос.

Він здрогає ся і оглядає ся, зморщивши брови. Побіч него виринає, немов зпід землі, виросла, бліда, може трийцятьлітна женщина з серпом в руці. Она старає ся заглянути єму щиро в очи, а на її устах являє ся несьміла усьмішка

— Ах, то ти, Пелагіє! — каже стрілець, задержуючись і спускаючи поволи натягнені курки стрільби.

— Гм.... Звідкиж ти тут взяла ся?

— Жінки з нашого села жнуть тут недалеко і я з ними прийшла.... Я тепер стала зарібницею Єґор Власич!

— Так.... — бурмоче Єґор Власич і іде поволи дальше.

Пелагія іде за ним. Яких двайцять кроків іде мовчки.

— Вже давно, як я вас не бачила, Єґоре Власичу.... — каже Пелагія і при тім глядить ніжно на високі рамена і плечі стрільця. — Від великодної неділї, коли ви зайшли до нас до хати напити ся води, я вас не бачила.... Так, так, у великодну неділю; тоді зайшли ви на хвильку до нас, — але Боже змилуй ся, які.... пяні.... Ви прийшли, сварили на мене, побили мене і пішли.... А я ждала від тоді все на вас, все, все, очи виглядїла, а — ви не прийшли.... Ах, Єґоре Власичу, Єґоре Власичу! Не зайшли-б ви хоч на хвильку до нас!

— Що я маю у тебе робити?

— Ну, остаточно нічого, лиш так.... Ми-ж маємо свое господарство.... Зайшли-б поглянути.... Атже ви господар. Ви застрілили якусь птицю, Єґоре Власичу? Зайшли би до мене трохи відпочити....

Між тим, як Пелагія то говорить, усьміхая ся без думки і заєдно глядить Єґорови в лице.... Єї лице аж сияє щастем.

— Відпочити? Сїсти? Гм.... — відповідає дуже рівнодушно Єґор і сїдає між двома смереками, що побіч себе стоять. — Чого стоїш, сїдай і ти!

Пелагія сїдає трохи подальше від Єґора на малий горбок, она встидає ся своєї радости і закриває рукою сьміючі ся уста. Минає хвиля глубокого мовчаня.

— Але на хвилинку могли-б ви таки зайти до нас, — починає знов лагідно Пелагія.

— Чого? — вітхає Єґор, здоймаючи шапку і обтираючи рукавом зіпріле чоло. — Не бачу причини, чогоб я мав заходити. Зайде ся на годину, — з того зробить ся дві, ти набеш собі непотрібних річи до голови.... а все жити в селї, того не видержить моя душа.... Ти знаєш, що я примхуватий чоловік.. . Потребую доброї постелі, доброго чаю, і люди, що хотять бути зі мною, мусять уміти красно говорити, инакше менї стає ніяково.... У вас в селї нема

часно з Царгорода і з Македонії, вказують, що наміри султана нещирі, що Туреччина поспішно зброїть ся і приготовлює ся до війни. Помимо попередних, дуже поважних закупів оружия, тепер знов фабрики Мавзера підписали контракт на доставу для турецкої армії 200.000 карабінів. Скликані в вересни, немов то на чотири тижні баталїони редифів (резерви), до сеї хвилі не розпущені. То тим цікавійше, що редифи, люди переважно жонаті, виявляють живе невдоволене з так продовженої служби під оружием. В турецких кругах Царгороду кажуть, що султан рішучо постановив не іменувати християн на адміністрацийні уряди в Македонії і що мав сказати отверто, що під тим взглядом буде опирати ся державам, а улягне хиба лише тоді, колиб програв на поли битви. В царгородских, войскових кругах говорять голосно, що війна на весну неуминуча та що отоманьска дипльоматия не довіряє Росиї, котрої політику в відношеню до Туреччини уважає двозначною. Турки підозрівають, немов би місия ґрафа Лямсдорфа полягала на зорґанізованю союза славяньских держав на Балкані, що громадно мають напасти на Туреччину. Злучені сили славяньских держав будуть виносити поважну силу 300.000 вояків, коли тимчасом отоманьскі войска будуть принушені пильнувати розкинені широко границї азийскої та европейскої Туреччини. Мимо того султан по старому є непохитний і заявляє, що буде боротись до послїдного, а не згодить ся ніколи на здійстнене більшої части реформ, яких жадають від него. В теперішній хвили розіслано тайні обіжники до ґубернаторів і войскових вождів в Анатолії з приказом приготовити населене і армію до надходячої війни.

Новинки.

Львів дня 19 го лютого 1903.

— **Є. Е. Впреосьв. Митрополит Шептицкий** прийшов вже о стілько до сил, що за дві неділї буде міг встати і в марті виїде на чотири тижні до Італії. Вість, мов би Впреосьвященний наміряв на пів року виїхати до Італії і подав вже просьбу до Папи о відпустку, есть зовсім хибна.

— **Вибір посла.** При доповняючім виборі посла до ради державної з курії більшої посілости повітів: Яворів-Мостиска-Чесанів в місце уступившого п. Волод. Козловского вибрано кн. Алекс. Понїньского, б. начальника дирекциї скарбу в Кракові, 28 голосами на 29 голосуючих.

— **Несовістні війти.** За згодою краєвого Виділу усунуло Намістництво з війтівства Мих. Єленя, нач. громади в Любчи, Йосифа Бурого в Лапаївці, повіта ярославского і Николу Коронецкого в Дзвинячи, залїщицкого повіта. Против двох послїдних мають прокураториї зарядити ще карно-судове слїдство за спроневірене громадских гроший.

— **З ц. к. зелїзниць державних.** П. Міністер переніс зі взглядів службових ад'юнкта Едварда Квітновского з управи будови зелїзниці Львів-Самбір-Границя угорска у Львові до округа тамошної дирекциї зелїзниць державних.

— **Внаслїдок заметелї** здержано загальний рух на шляху Біла-чортківска-Залїщики від дня 17 с. м. аж до відкликаня.

— **Картярство у Львові.** В львівскім суді повітовім секция III. вела ся оногди карна розправа против купця Мавра Ґрабштайна за газардовну гру в карти по львівских каварнях. По переслуханю кількох свідків а межи иншими і Володимира Шашкевича, знаного з попередного процесу, котрий зізнавав дуже некористно для обжалованого, судия відрочив справу задля покликаня нових свідків.

— **Крадіж динаміту.** Дня 30 січня украдено із запертого почтового воза 24 кільограми динаміту, що вислав заряд артилериї із Львова до Радлович. Власти побоюють ся, щоби динаміт не дістав ся в незвані руки яких злочинців, тому і зарядили через староства енерґічні глядання за виновниками тої крадежи.

— **З Галича** доносять: В ночи з дня 12 на 13 с. м. закрав ся невислїджений злодій до судового будинку і порозбивавши всї бюра і замки, забрав около 800 кор., полишивши лиш ковальскі знаряди, які тої самої ночи украв тамошному ковалеви Сивецкому. — За почином бурмістра Савицкого засновало ся християньске товариство добродійности, до котрого зараз вписало ся 70 членів. Предсїдателькою вибрано п. Савицку, а її заступницею п. Литиньску. — Відбудоване мосту на Днїстрі стрічає великі технїчні трудности, бо з причини острої зими вода все мерзне, а пливучі леди нищать кожду начату роботу. З браку мосту і затамованя доїзду до зелїзниці, купці терплять великі страти.

— **Межинародний злодій.** Львівскій поліциї удало ся прихопити в пасажу Міколяша небезпечного межинародного злодія Антона Томеса. Злодій той погостивши у Відни, Будапешті, Берні і Перемишли, приїхав перед кількома днями і до Львова і як сам признав ся, допустив ся вже й тут кількох сьмілих крадежий.

— **Товариство „Труд" у Львові** (Ринок 39) з уваги на наближаючий ся сезон збільшило персонал своїх робітень добірними фаховими робітницями, так, що буде в можности виконати як найлучше всї замовленя на час. Поручаємо проте наші робітнї ласкавій памяти наших Вп. Пань і надїємо ся, що з замовленями своїми на сей сезон і в будуче не поминуть нашого товариства, а ми доложимо всякого заходу, щоби їх вдоволити.

Рівнож поручаємо наші робітнї в виготовленю весільних виправ від найскромнїйших до найвиставнїйших по умиркованій цїнї. — Подаємо також до відомости, що з днем 2-го лютого 1903 отворили ми при нашім товаристві тримісячний курс гафтів, до веденя котрого придбали ми одну з найлучших фахових сил. Вписове 2 кор., оплата місячно по 4 кор. Наука відбувати ся буде кождого дня з виїмком неділь і сьвят від 3 до 5 год. з полудня. Се рідкий случай за дешеві гроші навчити ся гафту. — *Дирекция.*

— **Повінь серед морозів.** В повіті лїскім ріка Гочевка, притока Сяну, прибула так значно підчас послїдних теплих днів, що коло Балигорода залляла великі простори і наробила великої шкоди на полях і дорогах, де забрала кілька мостів. Нещасте се дає ся тамошним людем тим більше відчувати, що минувший рік задля злив не дав можности зібрати добре збіже з поля а тепер нема чим покривати потребу.

— **Огні.** Із Самбора пишуть нам: Дня 14 с. м. вечером знищив огонь чотири загороди селяньскі на самбірскім передмістю званім „Замісте". Шкода ледви до половини обезпечена виносить 8.000 К. Огонь підложив хорий на умі Антин Заґурский, котрий насамперед позамикав добре всї входи до своєї загороди, всї будинки а відтак виліз на під в стайни і підпалив її та й сам згинув в огню. Тїло єго спалене на вуголь знайдено побіч спаленого коня, котрого із замкненої стайнї не можна було вивести. — Того самого дня в ночи згоріло 11 загород в Стрілковичах під Самбором. Огонь з шаленою скоростию розніс ся на сусїдні будинки, так що з погорівших хат не можна було нічого виратувати. В огни тім згорів також 9 лїтний син селянина Йосифа Дитини. Шкоду обчислюють на 12.000 К, котра лиш в части була обезпечена. Причина огню доси незвістна.

— **Самоубийство.** Дня 2-ого с. м. повісила ся в Будилові, повіта снятиньского, Евдокія Газдаш, літ 40, замужна. Причина самоубийства незвістна.

нїчого, лише нужда, біда і бруд.... того я не можу терпіти.... Коли-б менї видано указ, аби я все з тобою жив, то я просто або підпалив би нашу хату, або смерть собі зробив.... Я вже надто розпещений, на то нїчого не пораджу....

— Де ви тепер живете?

— У пана, у Дмитра Іванича, за стрільця.... До мене належить дичина, яку подають на єго стіл. Впрочім не роблю нїчого, властиво держить він мене більше для власної приємности.

— То не статочне житє, яке ви ведете, Єгоре Власичу.... Для людий мисливство єсть лиш розривкою.... а ви повинні взяти ся за яке ремесло.... вибрати якесь поважне званє.

— Ах, ти мене не розумієш, дурна — каже Єгор, глядячи задумчиво в небо. — Ти не зрозумієш і не зрозуміла мене нїколи... Після твоєї гадки я лїнивий і пропащий чоловік, а після гадки других я найлїпший стрілець на цїлу околицю. Пани знають то дуже добре і вже й в часописях згадувало ся моє імя.... Нїхто не зрівняє ся зі мною в стріляню.... А коли я не можу стерпіти ваших сїльских відносин, то не роблю того ні з гордости ні з паньсковатости.... Ти знаєш, що я від дитини не любив нїчого иншого як стрільби і пси, инша робота все мене нудила. Відобрали менї стрільбу, я купив собі вудку, відобрали вудку, я вибрав псї мисливскі.... І з кіньми умію обходити ся, ти знаєш, доки були гроші, я їздив по ярмарках і торгував кіньми. А звістна річ: чоловік, що з цїлої душі любить польоване і конї, не може вже нїчого иншого любити! Коли чоловік має в собі вільного духа, тодї всьо пропало, він не дасть ся звязати.... То іменно так само, як коли знаменитий пан стане актором.... він не може инакше, він мусить, він не може ні дальше паном бути, ні урядником, ні сьвященьком. Пропало! Ти женщина, дурна баба, ти не можеш мене поняти! А то щось такого, що мусить ся поняти, бо инакше не можна єго зрозуміти.

— Атже я вас розумію, Єгоре Власичу!

— Але много того видає ся, що не понимаєш, ти ось-ось розплачеш ся....

— Я.... я не плачу — каже Пелагія і відвертає від Єгора лице — То гріх, Єгоре Власичу! Лиш один день, один однїсенький день лишіть ся зі мною, нещастною! Я вже дванайцять лїт замужна з вами, а.... а за цїлий той час не було між нами бесїди про любов!... Я.... я не плачу....

— Любов!.. — бурмоче Єгор і тре рукою чоло. — О любві не може взагалї бути бесїди.... Лиш то одно певне, що ми називаємось лиш чоловіком і жінкою — може не так? Я в твоїх очах значу тілько, що „дикий чоловік", ти значиш для мене просту женщину, що нїколи мене не в силі поняти. Або ми обоє придали ся для себе? Я вільний, розпущений чоловік, що любить лиш ходити по лїсах і полях, а ти денна зарібниця, що живить ся в працї своїх рук, сотворінє, що жиє в бруді і привикло зігнувши плечі повзати по земли.... Я гордий на моє мисливске званє, а ти глядиш на мене з милосердієм.... Ти мене не понимаєш.... Яка з нас пара?

— Але подумай лиш, Єгоре Власичу, що ми повінчані — плаче Пелагія.

— Мене оженили против моєї волї. Чи ти може забула? Подякуй за те ґрафови Сергієви Павличеви... і собі самій. Ґраф був завдрістний, що я був лїпшим стрільцем як він, упивав мене цїлий місяць вином, а ти знаєш, що пяного так легко оженити, як наклонити, аби перейшов на иншу віру. Ґраф велїв мене пяного повінчати з тобою... Я, мисливий, стрілець, мусїв женити ся з дївкою від коров! Тиж бачила, що я був пяний, чогож ішла за мене? Ти чей не піддана, могла не пристати! Для дївки від коров єсть то очевидно велике щастє віддати ся за стрільця, але кождий чоловік повинен мати увагу. Тепер журі ся і плач. Ґрафови судило ся сьміятись... тобі плакати... тепер бий головою о стїну...

Знов настало мовчанє... Над зрубом перелетїли три дикі качки. Єгор поглянув за ними в гору і вів їх так довго очима, аж они мов три маленькі точки далеко за лїсом щезли.

— З чого живеш? — питає Єгор, обертаючи очи від качок на Пелагію.

— Тепер ходжу на роботу в поле, а в зимі беру дитину з лїпшого дому і годую. За то платять менї півтора рубля на місяць...

Курс львівский.

Дня 18-ого лютого 1902.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540·—	550 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	280·—	—·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	580·—	587·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350 —
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97 30	98·70
Банку гіпот. 5% преміов.	111·—	—·—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%	101·—	101·70
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краев.	102 50	103 20
4% листи застав. Банку краев. .	98 70	99 40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98 20	—·—
" " 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	98 40	—·—
" " 4% льос. в 56 літ.	98 —	98·70
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 40	100 10
Обліґи ком. Банку кр. 5% II ем.	103 70	—·—
" " " " $4\frac{1}{2}$%	102·—	—·—
Зеліз. льокаль. " 4% по 200 кор.	98·70	99 40
Позичка краев. з 1873 по 6%	—·—	—·
" " 4% по 200 кор.	99·—	99·70
" " м. Львова 4% по 200К.	96·50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78 -
Авсгр. черв. хреста (Курс віденский)	55 60	56·60
Угорск. черв. хреста	28·35	29.35
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	74·—	76.—
Базиліка 10 К	19 30	20.30
Joszif 4 K.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·26	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·—	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

ТЕЛЕҐРАМИ.

Баден 19 лютого. О годині 5 рано перевезене тіло архикнягині Єлисавети з двірця до замку. О $8\frac{1}{2}$ год. приїхала родина покійниці, а похорон відбув ся о год. 11-ій. Місто Баден було прибране в часї похорону чорними хоругвами.

Віденъ 19 лютого. Wiener Ztg. оповіщує санкцию закона о конверсиї державних довгів.

Будапешт 19 лютого. З нагоди зборів пекарів устроїли вчера пекарскі челядники, котрим наспіли на поміч челядники шевскі, велику бучу. Прийшло до бійки з поліцією в котрій ранено кількох вояків. Арештовано 10 осіб.

Париж 19 лютого. Мінїстер справ заграничних Делькассе заявив в розмові з редактором часописи Matin, що Франция буде підпирати змаганє Австриї і Росиї що до заведеня ладу на Балканї.

Константинополь 19 лютого. Тутешна аґенция телеґрафічна заперечує рішучо донесеня льондоньских часописий о мобілїзациї турецких войск.

Надіслане.

Рідка случайність! Практично-методичний курс науки язика анґлїйского, висилає письменно в тиждневих лекциях з вимовом, за нагородою 2 К місячно. Vickers-Янковский, учитель в Голини коло Калуша, почта в місци.

Масть на відмороженє! Єсть се одиноке средство, зладжене із старих домових приписів, котре лічить рішучо кожде відмороженє. Висилає оплатно за надісланєм 1 К 20 с. **В. Котульский**, Озеряни к. Бучача.

Робітня ґалянтерийна виконує альбоми, оправи образів в паспарту і також найдешевші рами; поручає **Йосиф Вербицкий**, ул. 3-го Мая ч. 10 в подвірю.

Оповіщене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

— Так...

Знов мовчанє. Від пожовклої трави доносить ся пісня, але зараз втихає... За горячо сьпівати...

— Кажуть, що ви для Акулини веліли устроїти нове мешканє — говорить Пелагія. Єґор мовчить.

— Може то она — має ваше серце?

— Така вже твоя доля! — відповідає стрілець і простягає ся. — Терпи, бідне сотворінє! Але тепер бувай здорова, я забалакав ся з тобою за довго... Під вечер мушу бути в Полтаві; як хочу бути на час, мушу спішити ся....

Єґор встає, протягає ся і бере стрільбу на плечі. Пелагія також встає.

— А коли прийдете до нас до села? — питає тихо і дуже лагідно.

— Чого менї там іти... По тверезому ніколи там не покажу ся, а від пяного мало скористаєш. Коли я напю ся, то лїпше, як нікого не стрічаю... Я дуже злий як упю ся... Бувай здорова!

— Будьте здорові, Єґоре Власичу...

Єґор насадив шапку, свище на пса і іде своєю дорогою. Пелагія стоїть на місци і глядить за ним... Она видить его легко двигаючі ся рамена, его молодечий карк, его трохи лїнивий, дуже повільний хід і єї очи заходять глухим смутком і ніжною любовію.

Єї погляд слідить високу, худу стать мужчини і пестить єї... Здаєть ся він чує той погляд на собі, бо задержує ся і оглядає ся... Мовчить, однако по рухах его рамен і вигляді лиця пізнає Пелагія, що він хоче їй щось сказати. Она скоро підходить до него і дивить ся в его лице молячим, благаючим поглядом.

— На, маєш! — каже він відвертаючись. Подає їй помнятий паперовий рубель і скоро відходить.

— Будьте здорові, Єґоре Власичу! — каже она і без думки бере поданий рубель.

Він іде довгою, простою дорогою, що тягне ся мов натягнений ремінь.

Она стоїть блїда, непорушна як статуя і єї погляд провадить кождий его крок. Довго бачить его, як іде... Але вкінци спливає ся червона краска его сорочки з темною краскою штанів, кроків не видко, пса не можна вже розріжнити від чобіт. Видко ще лиш білу шапку, однако... нагле скручує Єґор на право до лїса і шапка щезає в зелени дерев...

— Будьте здорові, Єґоре Власичу! — шепче Пелагія і стає на пальці, аби ще раз побачити білу шапку...

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	" Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	" Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	" Підволочиск з Підзамча
8·30		" Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	" " Відня, Хирова, Стружа
	9·00	" Сколього, Лавочного від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	" Янова
	9·25	" Підволочиск з гол. двірця
	10·35	" Іцкан, Сокова, Берґомету
	10·20	" Белзця, Рави, Любачева
	11·25	" Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		" Підволочиск з гол. двірця
2·08		" " " Підзамча
	2·15	" Брюхович від $^{7}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		" Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		" Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	" Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	" Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	" Зимноводи від $^{15}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	" Брюхович " " " "
	3·30	" Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		" Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	" Брюхович від $^{7}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	6·25	" Іцкан, Радовець, Кімполюнґ
	6·20	" Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	" Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	" Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	" Сокаля, Рави рускої
	7·10	" Тернополя з гол. двірця
	7·33	" " " Підзамча
	10·05	" Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	" Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	" Кракова, Відня, Івонича
	11·10	" Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	" " Гримайлова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	" Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	" Брюхович від $^{7}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	7·10	" Зимноводи " " " "
	7·45	" Янова (головний дворець)
	8·10	" Лавочного " "
	8·00	" Тернополя на Підзамче
	7·40	" " " гол. дворець
	8·15	" Сокаля, Рави рускої
	8·50	" Кракова, Відня, Орлова
	10·25	" Ярослава, Любачева
	11·55	" Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	" Янова на гол. дворець
1·35		" Кракова, Відня
1·45		" Іцкан, Станиславова
2·20		" Підволочиск на Підзамче
	4·40	" Стрия, Самбора, Борислава
2·35		" Підволочиск на гол. дворець
	5·10	" " " Підзамче
	5·35	" " " гол. дворець
	6·00	" Сокаля
	5·50	" Кракова
5·40		" Чернівців
	3·14	" Брюхович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		" Черновець, Букарешту
2·31		" Кракова, Відня, Орлова
	3·12	" Підволочиск на Підзамче
	3·35	" " " гол. дворець
	6·20	" Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	" Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·04	" Брюхович від $^{7}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$
	8·50	" Брюхович від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		" Кракова, Відня, Любачева
	9·30	" Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	" Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	" Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	" Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	" " на гол. дворець
	10·50	" Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569).